

VEČÍREK TETOVANÝCH ŽEN

Hornatý a řídko osídlený stát Čjin je i v rámci velmi chudé Barmy nejchudším státem země vůbec. V kopcích na hranicích s Bangladéšem a východní Indií jsme poznali svérázná etnika s minimálním barmánským vlivem. Zajímavostí zdejší kultury jsou ženy tetované ve tvářích. Je jejich tetování ozdoba, nebo dobrovolné zhyzdění?

Text a foto: Pavel Svoboda / Barma

Vrásčité rysy starých žen zahaluje jemná pavučina tetování, které je již vládou dlouhodobě zakázané. Při krátkodobém přerušení zákazu zdejšího zvyku proběhlo v úzkém rozsahu potetování žen mladší generace. Proto potkáváme vedle tetovaných babiček i několik tetovaných žen ve věku 30 až 35 let. Jedná se o poslední nositelky této svérázné tradice, jež s následující generací nadobro zmizí. S tetováním je spojená legenda o jeho vzniku, podle

níž staří barmští králové dobře znali krásu čjinských žen, a často je proto unášeli. Tetování ve tváři mělo sloužit k potlačení přirozené krásy dívek, a tím k jejich ochraně. Tetování dívek probíhalo ve věku do 15 let a bylo nepředstavitelně bolestivé s následným opuchnutím obličeje v takovém měřítku, že poté několik dnů nemohly mluvit ani otevřít oči.

Začínáme fotografovat

Putujeme čtyři dny po vesnicích: od nejvyšší hory státu

Čjin, Nat Ma Taung neboli Mt. Victoria (3053 m n. m.), až k městečku Mindat. Sami, bez místního průvodce, s minimem informací. Netušíme, co nás čeká. Ubytování u místních, kteří nemají povolení od vlády, je zakázané. Překvapuje mě proto, jak do několika minut poté, co gestikuluji, zda nemůžeme u někoho přespat, vybalujeme spacáky na podlahu dřevěného domku. Dřevěné chatrče z bambusu stojí ve svazích z dřevěných sloupech. Jsem

překvapen, kolik legrace zde při focení zažijeme. Přes počáteční obavy se nakonec ženy fotí rády. Drobný dárek v podobě malého mýdla, jež nosím po kapsách, pomáhá otevírat naše natolik rozdílné světy.

Křesťané a původní rituály

V neděli se koná ve vesnici velká mše, která na několik hodin stáhne všechny obyvatelé z vesnice do dřevěného kostelíku. V dominantně buddhistické Barmě se nacházíme v oblasti, kde se přes

90 procent obyvatel hlásí ke křesťanství. Ale i přes snahy misionářů jsme v místě, kde stále vládou animistické rituály. Stěny domů běžně zdobí rozvěšené lebky zvířat a lovci chodí po lesích s dlouhými puškami pamatujícími snad doby napoleonských válek.

Nečekané pozvání na animistickou party

Zdejší ženy i muži jsou vášnivými kuřáky protáhých dřevěných dýmek. S oblibou

také popíjejí místní víno. Při večerní procházce vesnicí jsme z prašné pěšiny pozváni do chatrče na dýchánek. V zakouřené místnosti desítky tetovaných žen popíjí víno a slastně pokuřuje fajfky. Mezi dětmi pobíhají psi. Z šera kouře se nese hluboký smích, až se celá chatrč třese. Nevěřím vlastním očím, pravá animistická party! Jsme na chvíli součástí světa, o němž jsem si myslel, že už dávno neexistuje. Největší dobrodružství mého života...◀

